

tidig med Toldloven. Det er vistnok fra alle Sider indrømmet, at naar det i Forvejen kunde betale sig at dyrke Tobak, maatte Fristelsen til at udvide Dyrkningen komme, naar Tolden bliver saa væsentlig forhøjet, som den blev ved den nye Toldlov. Den højtærede Finansminister oplyste ogsaa, at Dyrkningen siden den Tid er fordoblet. Særlig da det første Aar var gaaet, og det viste sig, at man fik saa meget mere for Tobakken end tidligere, begyndte der at fremkomme en livlig Agitation, og der fremkom i Bladene Anvisninger paa, hvorledes man skulde bære sig ad med at dyrke Tobak. Det tegnede i det hele taget til, at der vilde komme stor Tilvækst i den Retning. Jeg for mit perlige Vedkommende har meget tidlig gjort, hvad jeg kunde for at forebygge, at der blev udfoldet for store Anstrengelser eller anvendt for mange Penge i det Øjemed, idet det var mig fuldstændig klart, at det ikke kunde gaa, men at der maatte komme Skatteforhøjelser, som hemmede det. Jeg skrev derfor paa et meget tidligt Tidspunkt i Aviserne og advarede derimod, og jeg tvivler ikke om, at de fynske Tobakdyrkere for en stor Del meget tidlig vare bekendte dermed. Alligevel ere de nu misfornøjede og sige, at det er kommet bag paa dem, og at de have anvendt betydelige Beløb paa at indrette Skure til at tørre Tobak i og alt saadant noget. Jeg tror nu ikke, at man er kommen videre, end at det meget vel er forsvarligt at tage denne Skat.

Naar der bliver Tale om Formen for Skatten, er det meget rigtigt, hvad der ogsaa er erkendt fra alle Sider, at en Beskatning af Arealet er en ret ufuldkommen Beskatningsmaade, thi den ene kan paa et lige stort Areal avle dobbelt saa meget som den anden og vil altsaa kun komme til at betale halvt saa meget i Skat. Men der er hertil at sige, for det første, at det er meget vanskeligt og besværligt at indføre Produktbeskatning for denne Afgrøde, og for det andet, at man vistnok overhovedet ikke dyrker Tobak paa daarlig Jord; man dyrker vistnok kun Tobak paa rigtig god og velkultiveret Jord, og i saa Fald bliver Forskellen paa Afgrøden ikke stor. I hvert Fald, saa ufuldkommen end denne Beskatningsmaade er, kunne vi ikke faa nogen anden for Øjeblikket. Jeg mener derfor ogsaa, man maa tage den og se, hvorledes den virker.

Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) rejste det Spørgsmaal, om Skatten var stor nok, og vilde have det nær-

mere undersøgt i et Udvalg, idet han mente, at man med Hensyn til, hvilke Mængder Tobak der avles paa pr. Tønde Land, var gaaet ud fra et Tal, som ikke var rigtigt, idet der gennemsnitligt kan ventes avlet betydelig mere pr. Tønde Land end beregnet. Jeg har ikke noget imod, at det bliver nærmere undersøgt, men i øvrigt maa jeg ogsaa slutte mig til den højtærede Finansminister, som sagde, at det har været Opgaven ikke at gaa Tobakdyrkerne for nær — man har villet holde sig paa den sikre Side. Noget meget stort Omfang tror jeg nu ikke, at denne Dyrkning vil faa, bl. a. af den Grund, at man vil have meget vanskeligt ved at sælge Tobakken i noget større Omfang.

Som Sagen ligger for, maa jeg paa egne og Partifællers Vegne anbefale dette Forslag, det forekommer mig aldeles nødvendigt, at ikke en væsentlig Del af den Forhøjelse af Tobakstolden, som man regnede med i 1908, gaar Statskassen forbi og gaar i de enkelte Dyrkeres Lomme. Det kan jo ikke gaa an.

Lange: Ogsaa jeg vil anbefale et Lovforslag i den Retning, der her er Tale om. Allerede under Toldlovsbehandlingen i Folketinget gjorde jeg mig til Talsmand for, at man fik en Beskatning af indenlandsk Tobak. Derfor har jeg ikke forstaaet, at man fra enkelte Sider nu har kunnet gøre Indvending mod denne Afgift, idet jeg finder den saa naturlig, som noget kan være. Jeg er altsaa i det hele enig med den højtærede Finansminister, jeg er kun uenig med ham, naar han har valgt Arealskat i Stedet for Værdiskat eller Produktionsskat. Jeg tror ikke, denne er uoverkommelig, og det er den eneste fornuftige. Men skal man gaa til en Areal-skat, mener ogsaa jeg, at den Avl, der er beregnet pr. Tønde Land, er for ringe. Jeg udtaler ikke dette for at komme Tobakdyrkerne til Livs, jeg vil meget gerne være med til at lade dem beholde den Fordel, de havde, før Toldloven kom, nemlig en Beskyttelse af 14½ Øre pr. Pd. eller 29 Øre pr. kg. Men jeg har nu et andet Syn end den højtærede Finansminister paa Spørgsmaalet om, hvad der kan dyrkes paa 1 Tønde Land. Jeg ved ikke, hvor den højtærede Minister har søgt sine Oplysninger. Jeg har søgt mine paa Steder, hvor jeg tror, man kan give dem korrekte, og jeg tror at turde sige, at man almindelig kan paaregne, at der paa 1 Td. Land kan avles 1,000 kg eller 2,000 Pd., jeg ved ogsaa Steder, hvor der avles indtil